תכשיטי קיץ

חברתי זוהרה זמורה היא אשת־קונץ. מאותן שהכל מצליח להן. מגדלת ילדים לתיפארת, מבשלת נהדר, אופה יותר טוב מעלית, תופרת, מתקנת, צובעת, משפצת ו... (אני לא יכולה להמשיך, כי זה עושה לי דיכאון).

כשהיא יוצאת לרחוב, אחרי כל העבודות

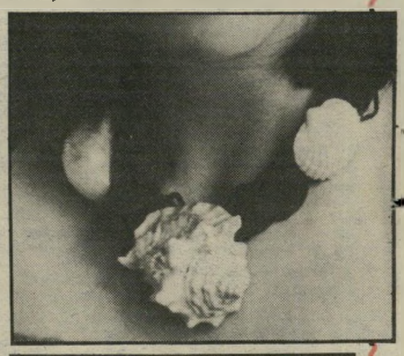

האלה, היא נראית כאילו יצאה מז'ורנל־אופנה: בגדים יפים, כובעים משוגעים ותכשיטים נהדרים. על תכשיטי־הקיץ של זוהרה זמורה נתעכב הפעם. לא בריליאנטים, לא דיאמנטים, לא אבני־ברקת ולא איזמרגדים. סתם צדפים וקונכיות וחוטי־כותנה: נכון שצריך קצת דמיון כדי לעשות תכשיטים כאלה. אבל לכל ישראלי שחי פה וחושב על עתיד ורוד, יש בטח המון דמיון.

אז ככה: מנה דמיון, כמה צדפים, חוטי־כותנה בצבע לפי בחירתכן, קצת דבק אפוקסי, סוגר של שרשרת שבורה או תגורה קרועה.

עכשיו לעבודה: מודרים מסביב לצוואר איזה גודל רוצים שהענק יהיה ואז מוסיפים עוד כסנטימטר עבור כל צד, כדי שנוכל לקפל חתיכה ליד הסוגר. עושים בוחטה של חוטים, נניח 15־20, כדי שיהיה על מה להדביק את הצדפים. קושרים כל קצה לסוגר ומלפפים מסביב בחוט־זהב או כסף או בצבע חוטי־הכותנה. עכשיו, כשיש כבר חוטים וסוגר, פורשים את העניין על השולחן ובעזרת הדבק מדביקים את הצדפים לחוטים. זהו. גמור. אפשר לצבוע את הצדפים בלכה או בצבע זהב או בכלום. רק תראו שבשביל להיות יפה, לא צריך להיות עשירה.

הדוגמנית המתוקה היא עדי לויאן.

האיש שהביא את הקיץ

עברתי ברחוב פינסקר בתל־אביב, באחד מימי החג. כל שישה־עשר מיליון אזרחי העיר התחככו בי, דחפו אותי וצעקו לי ליד האוזניים. סמוך לקופות של קולנוע תל־אביב היתה מהומה נוראית. מאות הורים רבו עם הילדים שלהם ועם ילדים אחרים ועם הורים אחרים, על הנושא מי היה קודם למי בתור הארוך. כשניסיתי לעקוף את ההמון הסואן, התנפל עליי איזה פזז וכמעט הוריד לי רגל. לא צעקתי עליו, כי במילא אף אחד לא היה שומע אותי. סתם הלכתי לי ברחוב, בכיוון הביתה, אבלה וחפויית־ראש ומדוכאת.

פיתאום הרחתי ריח של משהו מוכר ונפלא. איש עם סיר־ענק עמד ומכר תירס חם. הוא לא צעק. רק עמד ליד הסיר הענקי ובהה באוויר, כאילו מסרב לקלוט את האווירה מסביב. ממש כמוני.

לא הייתי רעבה, אבל הרגשתי צורך לקנות ממנו תירס אחד. אולי מחווה של כבוד לאיש אחד שקט בתל־אביב, שהביא את הקיץ.

מתנה לקיץ

לא שהייתי צריכה מתנה, אבל לא יכולתי להתאפק מלקנות את הדבר המשגע והמצחיק הזה. כיסא־נוח לראש, עשוי במיוחד לגברות

העושות פריזורה (תיסרוקת) וחבל להן לקלקל אותה בגלל שכיבה על שפת־הים. 1,900 שקל אצל גבי לוינגר, ברחוב בוגרשוב 13, תל־אביב. משהו מהסרטים.

בעיות שיזוף

אצלנו במישפחה תחילת הקיץ זו שימחה גדולה. מנקים את המירפסת, מחדשים את האדניות, שותלים עוד כמה שתילים של גרניום ופטוניות, מתחילים להזמין אורחים כדי שיריחו את ריח־הים, עושים סלטים ענקיים. בקיצור, מתחילים ליהנות מהחיים.

אבל טוב כלי רע, כידוע, אין. במישפחה שלנו יש ילד אחד בן תשע וחצי, שאפילו בין שוודים ונורווגים הוא נראה לבן. כאילו ילד ישראלי רגיל, שוויצר, חוצפן, שחצן, בלתי־מחוגר, ספורטיבי, קשוח — אבל מה? לבן כמו קמח. ילדים כאלה קשה להם לעבור את הקיץ הישראלי ללא עזרת תכשירים שהומצאו במעבדות.

בשנה שעברה דיווחתי לכם על תכשירים מיוחדים המסננים את קרני־השמש ולא נותנים להן לשזוף את הלבנים המוגזמנים האלה. עד השנה שעברה רק חברת ד"ר פישר התחשבה בבעיות של המיסכנים האלה. השנה גיליתי בבתי־המרקחת תכשירים דומים מתוצרת כחול־לבן. שם המוצר: פינוק. המחיר לצרכן: 4,800 שקל לבקבוק תחליב.

פינת בן־יהודה

הגיע יומכם אנשי האקדמיה. נכון שעליי אפשר לעבוד בעיניים. רק שכחתם שיש לי קוראים אינטליגנטיים וחדי־עין.

זינה ויצחק ברקוביץ מברכים על פינת בן־יהודה ועל חידושי הלשון שאנחנו (האקדמיה ואני) שולחים כל שבוע. אבל מישפחת ברקוביץ תמהה ומשתוממת איך זה שהאקדמיה ללשון העברית, שהמציאה מילים עבריות לרוב, לא המציאה עד היום מילה עברית למילה היוונית אקדמיה.

אני ממש מתביישת שלא חשבתי על זה לבד.

מחכים להסבר.

פינת הקמצן

הפעם נלמד איך לחסוך 150 עד 200 שקל על כל קילו של קישואים.

יחידת טיפוח הדלועים של מישרד־החקלאות פיתחה זן חדש של קישואים, למען עם ישראל ולמען היצוא העברי. הסוג החדש זהה בטעמו ובערכו התזונתי לקישוא הרגיל, אלא שציבעו כצבע הזהב, ועל כן שמו נקרא בישראל גולדי. כדי לשכנע את עקרת־הבית הישראלית לקנות את הזן החדש, הורידו את מחיר הקישוא החדש ל־250 שקל הקילו, לעומת 400 — 450 שקל לקילו קישואים ירוקים. אם אתם קונים, נניח 10 קילו, הרי שחסכתם 1500־2000 שקל, וכך הלאה וכך הלאה.

מראה־קיץ 1985

מייד עם החמסין הראשון, הזדרזו אנשי רבלון להודיע לי שהמראה של האשה הישראלית בקיץ הזה, יהיה כדלקמן:

צלליות לעיניים: גוון לבנדר רך עם גוון חול בוהק, או צבע כחול־ים עם גוון ירקרק־מנטה.

לשפתיים: ורוד עמוק, ורוד עז או אדום עז לוהט.

ללחיים: גוון אדום בהיר, הנקרא בלעז אדום־היביסקוס.

הם לא כתבו לי איך נוכל להבדיל ברחוב בין לוחם אינדיאני לאשה ישראלית.

מרק קיץ מלכותי

את המתכון הזה גנבתי בשימחה גדולה מאחת הבשלניות הכי־טובות בארץ, נירה רוסו, שאישרה לי לפרסם אותו בהעולם הזה, בגלל יחסי־החברות בין שתינו.

החומרים הדרושים: 2 כוסות מרק־עוף (אפשר מאבקה) קר; 3 כפות שמיר קצוץ; 2 כפות פטרוזיליה קצוצה; 3 מלפפונים מגורדים גס; כמה צנוניות מגורדות גס; 1 כוס חלב; מיכל אחד של שמנת לקפה; מלח; פילפל וחציל; כוס אגוזי־פקאן שבורים.

מערבבים הכל ביחד ומחזיקים במקרר עד להגשה.

תנסו את זה ביום אוגוסט לוהט ותיווכחו שבכל זאת אפשר לחיות כאן גם בקיץ.

דניאלה שמי